

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio Theologica. De modo Ligandi & Absolvendi
Peccatores Consuetudinarios & Recidivos**

Joachim <A Jesu-Maria>

Namurci, 1693

Articulus II. Discutitur secunda Controversia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39165

minus, Rex, &c? dictos secundâ vice in gratiam recipere?

Ob. 5. Amos 5. dicitur super tribus sceleribus Damasci & super quatuor non convertam eum. Et Glossa in illo locum, quare peccata eadem committentes nec poenitentiam nec indulgentiam se daturum denuntia.

Respondeamus cum S. Bonaventura in 4. dilt. 14. dub. 2. Quod Hieronymus intelligit quod primum peccatum sit consentire in corde: secundum est facere in opere: tertium est vertere in consuetudinem, quartum est finaliter non poenitere, de hoc non dat veniam nec poenitentiam, quia post mortem non est locus poenitentiae.

ARTICULUS II.

Distutitur secunda Controversia.

Pecator consuetudinarius & recidivus potest esse & judicari ordinariè dispositus ad absolutionem fructuosè recipiendam antequam longa poenitentiae exercitia ab adversariis praescripta exerceuerit.

Probatur ex communī adagio SS. PP. non ad temporis rationem, sed juxta affectum animi solet judicari poenitentia, ita ex sacris Litteris demonstrat S. Hieronymus ad Rusticum, Chrisost. ad Theodorum Lapsum; Gregorius in 2. Psalm. poenit. August. in Enchirid. cap. 65. & Serm. 3. post 1. Dominicam Quadragesimae. Isidorus Hispal. lib. 2 de Officio Ecclesiast. cap. 16. Cœlestinus Papa Epist. ad Epif. S. Bernardus de interiore domo cap. 36 Hunc autem animi affectum quo verâ dignoscatur poenitentia ante longa illa exercitia haberi posse clarissime etiam assentunt. S. Leo Epist. 91. Misericordia Dei nec possimus mensuras ponere nec tempora definire, apud quem nullas patitur moras vera conuersio, dicente spiritu

Dei, cùm cónversus ingemueris tunc salvus eris. Chri-
st. Serm. de Sancto Philogonio, Iam nunc obtestor
obsecroque ut omnibus modis repurgatis animis vestris
ita demùm adeatis misteria. Neque mihi quisquam
dixerit vereor, habeo conscientiam peccatis oppletam,
farcinam circumfero gravissimam sufficit horum 5.
dierum tempus, si sobrius fueris, si attentus, si vigi-
laveris multisudinem peccatorum reddes contractio-
rem; nec illud perpende quod tempus breve est, sed
illud considera quod benignus est Deus, quandoquidem
Ninivitae tridui spatio tantam iram Dei à se depule-
runt; ... Exprimit spatium 5. dierum in quibus pec-
cator debet sobrius esse, attentus & vigilans; non ut
siveat adversariorum menti, sed quia illum Sancti
Philogonii sermonem habuit, quinque diebus ante
Domini natalem, ad quam celebrandam etiam maxi-
mos peccatores exhortabatur. Hanc esse S. Chriost.
mentem patet ex his quæ subdit post varia peccato-
rum exempla, qui exiguo tempore consecuti sunt ve-
niam: *Proinde ergo tu quibus rebus provocasti Deum;*
per has rursum facito propitium; *provocasti illum pa-*
cuniarum rapina? *per eadē illum reconcilia ... pro-*
voceasti lingua maledicentia, *muliis contumeliam affe-*
cias? *vicissim linguam placato puras emittens preces,*
benedicens maledicentibus, *laudans vituperantes,* *gra-*
tias agens injuriam inferentibus, *hac non egent mul-*
tis diebus annisue, *sed SOLO ANIMI PROPOSITO, UNI-*
CO D I E perficiuntur. Quid expressius? Idem habet
homil. 20. in Genesim. S. Salesius collatione 18. ad
Relig. queris, ait, quomodo actum contritionis exi-
guo tempore elicere possis? dico tibi vix esse opus tem-
pore, cùm tantum opus sit te coram Deo prosternere
in spiritu humilitatis & doloris quod ipsum offerderis;
nec ab illis discrepat S. Carolus Borrom. ut falsò ad-
versarii imaginantur, siquidem in institutionibus Se-

minari Episcop. titulo de officio Confess. velit, ut Confessarius moneat omnes ne umquam sibi ipsis mortalis culpa consciī somnum capiant; sed contractam peccati maculam statim sacramentali Confessione eluant; nimiā difficultate perterritos, Aug. Ps. 63. increpat his verbis, *Numquid Concilij corrigendi & mutanda male vita in bonam non est locus? non est tempus? nonne si vis hodiē fit? Quid empturus es ut facias? que emplastraque siturus, ad quos Indos navigaturus? quam navim preparaturus? ecce dum loquor muta cor.* Et l. 2. contra Cresconium cap. 9. garrientem quod nimis facile peccatores & haereticos recipere, postquam eum reprehendisset quod non tanrum carnaliter, sed etiam pueriliter saperet, atque affirmasset se non recipere Haereticos nisi mutatos conversione voluntatis ab errore ad veritatem, à divisione ad unitatem, à dissensione ad pacem, ad iniuricijs ad charitatem, ab humana presumptione ad divinarum scripturarum autoritatem: Dicit hanc mutationem & voluntatis conversionem fieri parvo momento, sive enim ad malum, subdit, sive ad bonum parvo momento animus commutatur: sed non ideo parvum est quod meretur. Hæc confirmantur ex notione contritionis à S. Synodo Trid. tradita: atque ex sacris Litteris præcipientibus vel exhortantibus peccatores ad citò sese convertendum & ad non differendum; nec tamen negamus eò difficilius illis exhortationibus & mandatis obtemperari, quò frequenter & diuturnior est relapsus: quapropter meritò dixit August. Serotinam pœnitentiam esse iuspestam: Præcipue si in finem vitæ reservetur.

§. 2.

Oppositio Adversariorum.

Hic supra firmam Sacrae Scripturæ petram fundatæ doctrinæ opponunt habitus pravos debere

esse destructos vel saltem pro longa pœnitentia exer-
citia imminutos: hocque intendere videtur S. August.
Serm. 34. de diversis: dum petit, *Numquid ergo*
qui faciunt præcepta Legis jam sani sunt? nundum;
sed ut sani sint faciunt: non deficient faciendo: *quia*
paulatim recipitur quod semel amissum est: si enim citò
rediret homo ad pristinam beatitudinem, ludus illè
esset peccando cadere in mortem.

R. Cum Magis. l. 4. Sent. dist. 14. SS. Th. g.
Bonavent. communique Theologorum sensu, suffi-
cere habitus parvos per detestationem atque bene
agendi propositum revocari: per quod corruunt om-
nes adversariorum comparationes, quas de habitibus
pravis destruendis & bonis acquirendis faciunt: testi-
monium verò S. August. non est ad rem, agit enim
de aliquo non requisito ad absolutionem, sc. de sani-
tate perfectâ vel de statu à quo per pravos habitus re-
cesserunt: exemplificat in Adamo qui pristinam bea-
titudinem non recuperavit: gratiam verò recuperasse
certum est: & quos dixerat facientes præcepta Legis
vel medici nundūm sanos esse; infrà affirmat justè
vivere: *Qui facit hæc, dicit, jam potest dici iustè*
vivere secundūm præceptum medicina: sed nundum il-
lam recipit sanitatem & illam integrām valetudinem,
quam Deus promittit per Apostolum dicens, oportet
corruptibile hoc induere incorruptionem, & immorta-
le induere immortalitatem. Animadvertis similiter S.
Bernard. Serm. 30. in die Apostolorum Petri & Pau-
li, *Per paucos ad pristinum statum redire.* Eorum sc.
quibus applicat illud Thren. 4. *Quomodo obscuratum*
est aurum, absconditus est color optimus, & qui na-
triebantur in croceis amplexati sunt stercore. Certum
est enim illos qui in magno perfectionis statu fuerunt,
in quo heroicarum virtutum actus faciliter exerce-
bant, difficillimè & paulatim ad illum statum, sive

ut loquitur August. ad pristinam beatitudinem rever-
ti : nec Adamus illam unquam recuperavit , licet mi-
sericordiam sit consecutus : Quarè licet peccatores
sæpius per absolutionem recipiant peccatorum remi-
ssionem : non tamen est illis ludus cadere in mortem,
tùm quia non redeunt ad pristinum sanitatis gradum,
tùm etiam quia manet magna pœna ab illis in Pur-
gatorio luenda ; tùm denique quia dies mortis est in-
certa.

ARTICULUS III.

Signa animi ad Absolutionem dispositi.

§. 1.

INTER signa animi pœnitentis à Sanctis Patribus commendata , commune ac generale est humili & verecunda peccatorum declaratio seu Confessio. *Sicut enim in Baptismo* , ait D. Thom. Quod l. 6. art. 1. & in suppl. q. 9. art. 3. ad significandam interio-rem ablutionem assumitur illud elementum , cuius est maximus usus in abluendo , ita in actu Sacramenti Pœnitentiae ad manifestandum assumitur ille actus , quo consuevimus manifestare , scilicet proprium verbum : quia , ait , S. Aug. de Doct. Chr: l. 2. cap. 3. verba apud homines optinerunt principatum significandi qua- cumque animo concipiuntur , si ea prodire quisque velit. His maximum concordat S. Gregorius homil. 26. in Evang. dum ait quod nos debemus per pastoralem au-thoritatem absolvere , quos authorem nostrum cognos-cimus per suscitantem gratiam vivificare , quæ vivifi-catio ante operationem rectitudinis in ipsâ jam noicitur confessione peccati. Etl. 6. in I. Reg. cap. 15. Flerumq; instanti confessione agitur , ut confitentibus de cordis etiam conversione credatur Tunc enim cause pensan-de sunt , & tunc ligandi atque absolvendi potestas est exercenda : videndum est quæ culpa præcessit , aut quæ sit pœnitentia secuta post culpam , ut quos omnipotens